

[Vanggaard.]

paa i Kolding at faa at vide, om der bliver noget ud af det eller ikke, og de har, som sagt, bedt mig tale Sagen her, da jeg tidligere har rejst den, for at bevise, at det ikke er noget lokalt Spørgsmaal, men en Landsinteresse.

Den højtærede Finansminister nævner Materialespørgsmaalet. Det er jo foreslaaet, at denne Opførelse skal vare i 5 Aar, og hele Bekostningen er 1 200 000 Kr. Lad mig i denne Forbindelse minde om Lagkagehuset ude paa Christianshavn; det blev bygget af Københavns Kommune og kostede 3 Mill. Kr. Altsaa, i Forhold til Lagkagehuset, der jo for Resten blev bygget under meget lavere Byggepriser end dem, vi har i Dag, er Rekonstruktionen af Koldinghus kun en Bagatel. Og paa Baggrund af de 200 Mill. Kr., der i Laan og Tilskud er bevilget til Boligbyggeri, er det, der her er Tale om, ogsaa uendelig lidt, særlig under Hensyn til, at det er planlagt at skulle strække sig over 5 Aar.

Og saa er der Jernet! Man har rettet en Forespørgsel til den kgl. Bygningsinspektør om, hvorvidt han kan nøjes med et vist Kvantum Jern i Forhold til Arbejds-løn, og herpaa har Bygningsinspektøren svaret bekræftende — for øvrigt har man Jern til det første Aar, og saa skulde man jo mene, at dette Spørgsmaal var bragt i Leje. Man kan saa sige, at der i Øjeblikket ikke er nogen særlig stor Arbejdsløshed i Kolding, men disse Reparationsarbejder hører jo snart op, og man faar vel ikke saadan rigtig begyndt paa Koldinghus før til næste Aar. Det, det imidlertid gælder om at faa klaret nu, er, om der skal ske en Rekonstruktion eller ikke. Andre Steder er der jo ikke nogen videre Mangel paa Jern. I „Social-Demokraten“ for den 10. Juni staar der saaledes et Stykke om, at man nu skal til at bygge Holmens Bro om. Arbejdet regnes gennemført i Løbet af Sommeren, og man har ment at have Sikkerhed for, at det nødvendige Kvantum Jern til dette Brobygningsarbejde kan skaffes. Vi færdes jo alle sammen her uden for Christiansborg, og jeg tror, de fleste vil være enige med mig i, at særlig paakrævet er det ikke at brække Holmens Bro ned og bygge den om med den ringe Vognfærdsel, der er for Tiden. Det er ogsaa paa Tale

at flytte Frederik den Syvende hen imod Slottets Mur, men jeg vil dog haabe, at Indenrigsministeren vil modsætte sig en saadan Vandalisme. Der er altsaa Gang i det her. Dette Foretagende er nu ganske vist blevet udskudt til efter Sommerferien, men det er jo kun en kort Udskydelse. Jern mener man at have til at bygge en Bro i Stedet for den, vi har, og som maa synes mere end tilstrækkelig til den øjeblikkelige Færdsel. Men naar det drejer sig om en Bevilling til et Arbejde, der strækker sig over 5 Aar, for at redde et berømt historisk Monument, er Sparsommeligheden levende. Hvis det ikke bliver besluttet nu at rekonstruere, er der stor Sandsynlighed for, at Koldinghus kommer til at ligge hen. Ruiner kan ikke bestaa, der vil ske Sammenstyrtninger, og saa vil man maaske begynde at reparere — det bruger man jo —, og i værste Fald bliver Ruinen da ny, hvilket er den alleruheldigste Form for Rekonstruktion. Der maa derfor tages Beslutning nu, hvis Koldinghus skal bevares — ellers vil denne Ruin efterhaanden styrte sammen eller blive rekonstrueret og blive en Attrap.

Man skulde tro, at det i en politisk Alsangstid som den, vi lever i, i en Tid med Sammenhold, netop maatte være en smuk Opgave at rekonstruere et saadant historisk Monument.

Men, som sagt, at dømme efter den højtærede Finansministers Udtalelse synes han ikke at være begejstret for Sagen. Jeg ved ikke, om det skyldes lokal Jalousi; saa vidt jeg ved, er den højtærede Minister fra Fredericia, og Finansudvalgets Formand er fra Vejle, og jeg har engang hørt ham sige: Vejle har sin Fjord, Fredericia har sine Krigerminder og Kolding sin Ruin. Jeg ved ikke, om denne Udtalelse maa tilskrives, at Jyder ofte er kritiske over for hinanden. Det er saamænd mærkeligt, at vi fik et Universitet i Aarhus, for de forskellige Byer var jo ved at spise hinanden under Konkurrencen, men det lykkedes altsaa. Naar jeg taler om dette, er det ikke for at sige noget ondt om vor kære Hovedstad, denne herlige By ved Øresund, som jeg altid har elsket, og som jeg heller ikke synes er for stor — det er kun Landet, der er for smaaladent. Men vi Jyder kunde nu godt staa noget mere sammen om de Opgaver, der hører os til. Havde Koldinghus Ruinen ligget herovre, havde den